

[Boligministeren.]

punkter for at forbedre byggelovsbestemmelserne på enkelte områder og for at påbegynde en rationalisering og forenkling af administrationen inden for dette lovområde.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Bundvad): Herved tillader jeg for det høje ting at fremsætte forslag til lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister.

Forslaget tilsigter at afløse de gældende bestemmelser om omsorgen for pensionister, nemlig lov nr. 114 af 15. april 1964 om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. Denne lov indeholder en bestemmelse om, at forslag til revision af loven skal fremsættes i folketingsåret 1967-68, og det er for at opfylde denne forpligtelse, jeg herved fremsætter forslag til en ny omsorgslov. Den gældende lov har nu virket i godt 3 år, og det er mit indtryk, at den virker efter sit formål.

Erfaringerne fra administrationen af loven siden dens ikrafttræden den 1. april 1964 viser imidlertid, at det, nu da loven skal optages til revision, er ønskeligt at foretage forskellige ændringer, blandt andet for tydeligere at fastslå, hvor og hvornår den hjælp, som loven giver mulighed for at yde, skal sættes ind.

Det foreslås derfor, at kommunerne får pålagt pligt til at give en person, der søger folke- eller invalidepension, en vejledning om en pensionists rettigheder efter omsorgsloven og efter andre love eller bestemmelser, der kan have betydning for pensionister. Ud over denne vejledning, der bør gives i forbindelse med en undersøgelse af den enkelte pensionists forhold, pålægges der kommunerne ansvar for, at der ydes fornøden hjælp og bistand med henblik på, at der straks fra det tidspunkt, da en person bliver invalide- eller folkepensionist, skabes de bedst mulige betingelser for, at den på-

gældende kan få en tilfredsstillende tilværelse som pensionist.

Efter de gældende regler kan en sådan bistand allerede ydes, og det er i det cirkulære, som blev udsendt i forbindelse med omsorgsloven af 1964, fremhævet, at arbejdet for pensionisterne forudsætter en undersøgelse af den enkeltes behov og et forsøg på at imødekomme dette. Det er samtidig påpeget, at der kan ydes hjælp af rådighedsbeløbet til personlig bistand, og der er henvist til størrelsen af de i lov om invalidepension nævnte bistands- og plejetillæg. Der er gjort opmærksom på, at det kan være af stor betydning for en ældre eller handicappet pensionist at få visse tekniske forbedringer i sit hjem, og det er anført, at bestemmelserne om hjemmehjælp og hjemmesygepleje må udnyttes fuldt ud til gavn for pensionisterne.

Alligevel har det vist sig, at ukendskab til disse muligheder har bevirket, at den nødvendige hjælp enten slet ikke er søgt eller søgt så sent, at hjælpen ikke har kunnet sættes ind i tide. Det er på denne baggrund, jeg foreslår, at kommunerne allerede under behandlingen af et pensionsandragende får pligt til aktivt at bistå andrageren med råd, vejledning og hjælp.

Som nævnt kan kommunerne allerede efter gældende regler yde hjemmehjælp, hjemmesygepleje samt af rådighedsbeløbet give tilskud til personlig bistand og hjælp til hensigtsmæssig indretning af hjemmene. I konsekvens heraf foreslås det, at kommunerne af rådighedsbeløbet også skal kunne yde hjælp til anskaffelse af nødvendige hjælpemidler i det daglige, f. eks. hjælp til anskaffelse af en telefon eller en særlig indrettet seng eller lignende. Hjælp til sådanne hjælpemidler ydes efter gældende regler ofte gennem direktoratet for revalidering og forsorg. Jeg anser det imidlertid for ønskeligt, at spørgsmålet om at give hjælpemidler afgøres efter en samlet vurdering af pensionists behov, og det fører til, at afgørelserne må træffes lokalt, hvilket både administrativt vil være lettere og sikkert også i det